

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 7.546 van 21 februari 2008
in de zaak RvV X/II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Bulgaarse nationaliteit op 28 november 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van in overwegingname van de asielaanvraag van 25 oktober 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gezien de uitwisseling van de nota's.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. LONCKE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoeker heeft de Bulgaarse nationaliteit, en werd geboren op X te X.

Op 23 september 2007 komt verzoeker het Rijk binnen. Op 3 oktober 2007 verklaart verzoeker zich vluchteling.

Op 25 oktober 2007 neemt de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Zijn asielaanvraag werd onontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 57/6, §1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

" A. Feitenrelaas

U verklaart een Bulgars staatsburger te zijn van Bulgaarse origine. U kwam voor de eerste maal in aanraking met represailles vanwege de Bulgaarse overheid in 1976, toen u ontslag wilde nemen bij het bedrijf waar u toen werkte omdat u in een ploegenstelsel moest werken. Ze wilden u niet laten gaan. U schreef brieven naar verschillende instanties en kreeg door tussenkomst van de vakbond uiteindelijk uw ontslag. Sinds 1997 zou u het proefkonijn zijn van een experiment van de Bulgaarse KGB, het zogenaamde "psychotronic weapon". U zou in dat jaar namelijk door de Bulgaarse KGB een chip ingeplant hebben gekregen tijdens een opname in het ziekenhuis. Via een tetanos-injectie werd de chip bij u ingebracht. U wordt sindsdien bestraald met microgolven. Op regelmatige basis breekt men binnen in uw woning, besteelt men u, beschadigt men uw huisraad en verlegt men dingen in uw huis. U wordt ook aangereden en achtervolgd. U zou het slachtoffer geworden zijn van een voortdurende inquisitie en repressie door de Bulgaarse overheid. U schreef tal van protestbrieven en klachtenbrieven naar verschillende instanties omwille van allerhande represailles vanwege de Bulgaarse overheid tegen u, en protesteerde meerdere malen tegen de schending van uw mensenrechten en tegen het gebruik van psychiatrie voor politieke doeleinden. U werd in 1998, 2000, 2001 en 2006 opgepakt en geïnterneerd in een psychiatrisch ziekenhuis omdat u protesteerde voor het Parlement, niet adequaat reageerde in het openbaar of niet in het bezit was van identiteitsdocumenten. U besloot naar België te komen om te protesteren voor het Europees Parlement, omdat u in Bulgarije geen begrip krijgt voor uw problemen. U verliet Bulgarije op 22 september 2007 en vroeg op 3 oktober 2007 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U bent in het bezit van een geldig Bulgaars paspoort.

B. Motivering

Als hoofdmotief voor uw asielaanvraag haalde u aan dat de Bulgaarse KGB een "psychotronic weapon" in uw lichaam inplante in de vorm van een chip, waardoor u beweert slachtoffer geworden te zijn van een voortdurende repressie vanwege de Bulgaarse autoriteiten.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat u het bestaan van deze chip, waarop uw volledige asielaanvraag stoelt, op geen enkele manier kan aantonen of aannemelijk maken, noch aan de hand van uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal, noen aan de hand van de door u neergelegde documenten.

Zo blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dat u bijzonder vaag en onduidelijk blijft over de omstandigheden waarin de chip bij u werd ingeplant. U zou niet weten waar de chip zich in uw lichaam bevindt, in welke vorm, of wanneer die in uw lichaam werd ingeplant (CGVS p.3). U vermoedt dat die tijdens een opname in het ziekenhuis samen met een tetanosinjectie in uw lichaam werd ingebracht, maar u kan hiervan geen aantoonbaar bewijs voorleggen (CGVS p.3-4). U weet evenmin precies te zeggen wie de chip bij u zou ingeplant hebben of wat hiervan de bedoeling zou kunnen zijn. U stelt in dit verband een object te zijn van een kluwen van de KGB, en van een "psychotronic weapon"(CGVS p.2). U verklaart dat ook het feit dat u op regelmatige basis bestolen, achtervolgd en aangereden wordt, en dat men regelmatig bij u binnenbreekt, schade toebrengt en dingen verlegt in uw woning, het werk is van de KGB, omdat hun manier van doen gelijkaardig is (CGVS p.2). U kan deze bewering echter op geen enkele manier staven. Meer nog, u ondernam geen enkele poging om, telkens u vaststelde dat er dergelijke zaken gebeurden, deze inbreuken ergens aan te klagen of te laten onderzoeken (CGVS

p.5-6), omdat dat volgens u toch geen resultaat geeft (CGVS p.6). Dit kan echter niet als een afdoende verklaring aanvaard worden, aangezien u het nooit hebt geprobeerd.

Verder blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dat u bijzonder weinig pogingen hebt ondernomen om het bestaan van de chip door middel van onderzoek te laten vaststellen, in uw thuisland Bulgarije zou u geen stappen ondernomen hebben, omdat de Bulgaarse instanties, volgens u, er geen aandacht aan schenken als u over zulke dingen schrijft, en omdat zij nooit zouden riskeren om zo'n chip te verwijderen aangezien het een zaak is van de KGB (CGVS p.4), wat niet als een afdoend argument beschouwd kan worden, gelet op het feit dat u zelfs nooit enig verzoek hieromtrent hebt ingediend. Ook in België ondernam u op eigen initiatief geen stappen tot medisch onderzoek, omdat u dacht dat men u niet serieus zou nemen voordat u politiek asiel zou krijgen (CGVS p.4). Gezien de door u verklaarde vrees kan echter worden verwacht dat u uit eigen beweging toch meer pogingen zou ondernemen om duidelijkheid te scheppen over de chip, aangezien dit de essentie vormt van uw asielaanvraag. Pas toen u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal alsnog de mogelijkheid werd gegeven om een medisch onderzoek te laten uitvoeren, en de resultaten zo spoedig mogelijk aan het Commissariaat-generaal te overhandigen, ging u tot actie over.

U slaagde er echter niet in het bestaan van de chip te kunnen aantonen aan de hand van het door u voorgelegde Belgische doktersattest. Uit dit attest kan immers afgeleid worden dat er geen chip kon gevonden worden. Bovendien blijkt uit dit document dat u aan de betrokken Belgische arts weinig medewerking verleende. Zo wilde u geen details geven over de symptomen die met de chip gepaard gaan. Ook eerder, tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal, wilde u niets kwijt over de invloed die de chip op u heeft omdat het over strikt geheime informatie zou gaan en u geen informatie wil verstrekken waarvan de KGB gebruik kan maken (CGVS p.5). Gelet op de door u ingeroepen vrees en het feit dat de chip de kern van uw asielaanvraag uitmaakt, zou van u toch de nodige medewerking vereist mogen worden. Aangezien dit niet is gebeurd, moet worden vastgesteld dat u het bestaan van de chip en bijgevolg ook de door u verklaarde asielproblemen die hiermee verband houden, onvoldoende aannemelijk hebt kunnen maken.

Gelet op de hierboven verzamelde argumenten, kan er in uw hoofde dan ook geen aannemelijke wees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie worden vastgesteld, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw binnenlands en internationaal paspoort, uw bewijs van goed gedrag en zeden en uw diploma bevatten persoonsgegevens en kunnen hogervernoemde conclusie niet wijzigen. De Bulgaarse medische attesten betreffen algemene medische gegevens en vaststellingen die betrekking hebben op uw persoon. De krantenartikels handelen over protestacties die u voerde, onder andere ter verdediging van mensenrechten en tegen het gebruik van psychiatrie voor politieke doeleinden, en over acties die u voerde voor het Parlementsgebouw, De uittreksels uit uw memoires betreffen de persoonlijke aantekeningen die u maakte naar aanleiding van uw problemen. De klachtenbrieven die u tenslotte voorlegde en de bijhorende antwoordbrieven betreffen klachten en verzoeken in verband met uw werk, verdwenen documenten, administratieve zaken en uw protestacties, die u in de loop der jaren hebt geschreven aan verschillende instanties en waarop u in de meeste gevallen een afdoend antwoord hebt gekregen van de betrokken personen. Deze documenten vermogen evenmin hetgeen hierboven werd uiteengezet te weerleggen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

Op 28 november 2007 dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in.

2. Onderzoek van het beroep.

1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de hoorplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

2.1.1. Verzoeker stelt dat de administratie de plicht heeft om de betrokkene de gelegenheid te geven het volledig dossier in te kijken. Verzoeker vervolgt dat hij minstens voorafgaand aan de

hoorzitting kennis dient te krijgen van die elementen, die normaal de feitelijke en juridische grondslag van de beslissing kunnen vormen. Deze grondslag vindt men juist terug in het advies dat de administratie geeft voorafgaand aan de hoorzitting. Bijgevolg had men dit advies voorafgaand aan de hoorzitting aan verzoeker moeten overhandigen. Ten einde zijn standpunt kracht bij te zetten verwijst verzoeker naar rechtspraak van de Raad van State dienaangaande.

Verzoeker vervolgt dat de verwerende partij hem op een nuttige wijze diende te horen. Verzoeker diende met alle feiten geconfronteerd te worden, die de eventuele beslissing zou kunnen ondersteunen. Verzoeker vervolgt dat de overheid maar zeker kan zijn dat hij over alle feitelijke gegevens beschikt, wanneer hij de gegevens die hij gaat gebruiken om zijn beslissing te ondersteunen aan betrokkene heeft voorgelegd. Daarom moet verzoeker voorafgaand inzage krijgen in zijn dossier, zoniet kan hij de overheid niet op een nuttige wijze inlichten of corrigeren. Verzoeker concludeert dat hij in casu geen enkele inzage in het dossier van de administratie gekregen heeft.

2.1.2. Wat de aangevoerde schending van de hoorplicht betreft, houdt die als beginsel van behoorlijk bestuur in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen (R.v.St., nr. 95.805, 23 mei 2001; R.v.St., nr. 100.007, 22 oktober 2001; R.v.St., nr. 158.985, 18 mei 2006; R.v.St., nr. 167.887, 15 februari 2007). Bestuurshandelingen die een weigering inhouden om een door verzoeker gevraagd voordeel te verlenen, zijn niet onderworpen aan tegenspraak daar deze niet zijn gesteund op een tekortkoming van de betrokkene (Cfr. R.v.St, nr. 167.887, 15 februari 2007; cf. ook I. OPDEBEEK, "De hoorplicht" in *Beginnelsen van behoorlijk bestuur in Administratieve rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 206, 247). Omdat verzoeker reeds bij zijn aanvraag in de mogelijkheid was om alle, door hem nuttig geachte gegevens, mee te delen. Niet alleen de overheid maar ook de rechtsonderhorige moet zorgvuldig te werk gaan.

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002). Verzoeker verduidelijkt in zijn middel evenwel niet met welke elementen de verwerende partij ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Uit de bestreden beslissing blijkt bovendien dat deze werd genomen op basis van de door verzoeker zelf aangevoerde elementen en bijgebrachte stukken.

Verzoekers argument dat hij geen inzage heeft gekregen in het administratief dossier vooraleer het gehoor op het Commissariaat-generaal plaatsvond kan evenmin aanvaard worden. Het administratief dossier bestond op dat moment uit de volgende stukken: de bijlage 26, zijn inschrijving als asielaanvrager, verklaring betreffende de woonstkeuze, verklaring van verzoeker, de vragenlijst met informatie over zijn persoon en reisroute. Het is op basis van deze gegevens dat de verwerende partij het gehoor heeft voorbereid. De bijlage 26 en de vragenlijst waren beide door hem ondertekend. Verzoeker had bijgevolg kennis van de gegevens die door verwerende partij zouden gebruikt worden. Daarenboven toont verzoeker geen belang bij deze grief nu uit het dossier blijkt dat hij geen inzage heeft gevraagd voor het gehoor op het Commissariaat-generaal.

Het middel is ongegrond.

2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 33 en 105 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van

de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder het materieel motiveringsbeginsel, op de bevoegdheidsoverschrijding.

1. Verzoeker stelt dat de bevoegdheid tot het ondertekenen van de bestreden beslissing enkel bij de commissaris ligt en niet bij zijn adjunct. Op grond van de artikelen 33 en 105 van de Grondwet heeft de wetgever volheid van bevoegdheid en de koning en de administratie beschikken slechts over een toegewezen bevoegdheid. In casu stelt verzoeker dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat deze door de bevoegde overheid werd genomen. Bijgevolg moet de verwerende partij aantonen dat de bestreden beslissing werd genomen door een bevoegde persoon. Tot slot stelt verzoeker dat de verwerende partij de ratio legis van de formele motiveringsplicht miskend heeft, daar zij verzoeker de mogelijkheid ontnaemt in de bestreden beslissing om na te gaan of deze beslissing genomen werd door de bevoegde persoon.

2. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze genomen is door E.V., adjunct-commissaris. Artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bestaat uit de Commissaris-generaal en diens twee adjuncten. Artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“de bij artikel 57/6, 1° tot 7°, omschreven bevoegdheden worden uitgeoefend door de Commissaris-generaal of, als deze verhinderd is, door een van zijn adjuncten.”* De adjunct-commissaris put zijn bevoegdheid rechtstreeks uit die wettelijke bepaling (cfr. R.v.St, nr. 146.146 van 16 juni 2005).

Daargelaten de vraag in welke mate de grief dat geen bewijs van de ‘verhinderung’ van de Commissaris-generaal werd bijgebracht, op ontvankelijke wijze voor het eerst aangevoerd kan worden in de repliekmemoorie, stellen de voorbereidende werken dat *“het niet nodig is de afwezigheid, die een vorm van verhindering is, afzonderlijk te vermelden”* (advies Raad van State, afdeling wetgeving, van 4 augustus 1986, *Parl.St. Kamer*, 1986-1987, nr. 689/1, 24). Het kan niet de bedoeling van de wetgever geweest zijn dat telken male, gelet op het aantal beslissingen die genomen moeten worden, een bewijs wordt toegevoegd van de ‘verhinderung’ van de Commissaris-generaal, indien de adjunct- commissaris de beslissingen ondertekent. Daarenboven toont verzoeker niet aan welk voordeel een ondertekening van de bestreden beslissing door de Commissaris-generaal in plaats van door de adjunct-commissaris hem oplevert.

Het middel is, zo al ontvankelijk, ongegrond.

3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat de materiële motiveringsplicht geschonden is omdat de verwerende partij in haar beslissing met geen woord rept over de medische experimenten waarvan verzoeker het slachtoffer is geweest, noch over de gedwongen en onterechte interneringen. Hij stelt dat hij deze argumenten tijdens zijn verhoor opgeworpen heeft. Verzoeker concludeert dat de verwerende partij *“bijgevolg negeert dat hij reeds ernstige fysieke en psychische pijnen heeft geleden ten gevolge van medische experimenten en gedwongen interneringen, en negeert ook dat verzoekende partij opnieuw het slachtoffer zal worden van dergelijke foltering en indien hij terugkeert naar Bulgarije”*.

Wat de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht betreft, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling ervan, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de

beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

In de bestreden beslissing wordt een opsomming gegeven van een aantal feiten waaruit de verwerende partij afleidt dat er geen aannemelijke vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld. Evenmin kan het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld. In haar verzoekschrift stelt verzoeker dat de verwerende partij niet ingaat op verzoekers argumentatie omtrent de medische experimenten en interneringen. De motiveringsplicht houdt niet in dat alle door verzoeker aangevoerde argumenten moeten worden beantwoord. Voorts geeft de bestreden beslissing, zoals hierboven weergegeven duidelijk de determinerende motieven, die de kern van het asielrelaas zijn, aan op grond waarvan tot de weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag werd beslist. Uit zijn verhoorverslag blijkt duidelijk dat het determinerend motief van zijn asielaanvraag het feit is dat de Bulgaarse KGB een "psychotronic weapon" in zijn lichaam inplante in de vorm van een microchip, waardoor verzoeker slachtoffer geworden is van voortdurende repressies vanwege de Bulgaarse autoriteiten. Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal antwoordde verzoeker op de vraag wat de precieze reden van zijn asielaanvraag is, het volgende: *"Ik heb maar 1 reden: het leven in Bulgarije is verschrikkelijk. Ik ben een object van een kluwen van de Bulgaarse KGB en van 'psychotronic weapon'"* (gehoorverslag van 16 oktober 2007, p. 2). Toen de ondervrager vroeg wat hij hiermee bedoelde antwoordde hij *"dat zijn microgolven die worden verspreid met generators met satellietverbinding en computer. En een microchip die in mijn lichaam ingeplant is."* Daarenboven blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij rekening gehouden met alle door verzoeker bijgebrachte relevante stukken.

Het middel is ongegrond.

2.4. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.4.1. Verzoeker stelt dat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is doordat hem de subsidiaire bescherming geweigerd werd terwijl uit zijn verklaringen duidelijk zou moeten blijken dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade.

2.4.2. Verzoeker beroept zich voor zijn verzoek op toekenning van subsidiaire bescherming op dezelfde gronden als voor zijn verzoek om toekenning van het statuut van vluchteling. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn asielrelaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel is ongegrond.

2.5. In zijn verzoekschrift vraagt verzoeker om de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk hof te stellen: *"Schenden art. 39/2 § 1, in fine en § 2 juncto art. 57/6 Wet 15 december 1980 de artikelen 10 en 11 Grondwet, doordat niet-EU-onderdanen die asiel aanvragen in België enkel een annulatieberoep wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht kunnen aanwenden tegen een afwijzende beslissing van het CGVS, terwijl niet-EU-onderdanen in dezelfde situatie een beroep met volle rechtsmacht kunnen aanwenden?"*

2.5.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen acht het niet onontbeerlijk om in casu de bovenstaande prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen om het huidige geschil

te beslechten, gelet op de aard van de vervolgingsfeiten en het gebrek aan het bijbrengen van concrete elementen die de aangehaalde vervolgingsfeiten in concreto moeten aantonen. In casu toont verzoeker evenmin aan welk voordeel een procedure “in volle rechtsmacht” hem oplevert, gelet op het uitvoerige verhoor dat de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken heeft verricht en het omvangrijke aantal stukken die verzoeker voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft neergelegd. In overeenstemming met artikel 26, § 2, derde lid, van de Bijzondere wet van 6 januari 1989 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof is de Raad derhalve niet gehouden tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig februari tweeduizend en acht door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M. BEELEN